

ΕΤΟΣ 72ον

26 Μαΐου 2024

ΑΡΙΘ. ΦΥΛ. 21 (3704)

Η ΕΛΠΙΔΑ ΤΟΥ ΑΝΘΡΩΠΟΥ

Ὁ Χριστός ἦταν καί εἶναι ἡ μόνη καί διαρκῆς παράκληση κάθε ἀνθρώπου. Φυγαδεύει κάθε θλίψη καί μεταμορφώνει κάθε ἀνθρώπινο πόνο. Κανένας δέν ἀγάπησε τόσο πολύ τόν ἄνθρωπο καί δέν τόν ἀπάλλαξε ἀπό τόν φόβο τῶν ὀριακῶν του καταστάσεων, ὅσο ὁ Χριστός.

Στά Ἱεροσόλυμα, στόν χώρο τῆς προβατικῆς πύλης, στήν ἐπιλεγόμενη κολυμβήθρα Βηθεσδά, ὅπως ἀναφέρει τό εὐαγγελικό ἀνάγνωσμα τῆς Κυριακῆς τοῦ Παραλύτου, γίνεται τό θαῦμα τῆς θεραπείας τοῦ παραλυτικοῦ, πού σήκωνε τόν σταυρό τῆς ἀσθενείας του 38 ὀλόκληρα χρόνια. Στήν κατάσταση αὐτή, ὅπως συμπεραίνουμε ἀπό τό εὐαγγελικό κείμενο, τόν ὀδήγησαν ἡ ἁμαρτία καί ἡ διακοπή τῆς σχέσεώς του μέ τόν Θεό. Καί ἐκεῖ πού τά ἀνθρώπινα σχήματα εἶχαν καλλιεργήσει μέσα του τήν ἀπελπισία καί τήν μοναξιά, ἐκεῖνος περίμενε ὑπομονετικά τήν θεραπεία του. Καί τό θαῦμα γίνεται. Ὁ Θεός δέν τόν ἀφήνει. Δέν τόν ἀπογοητεύει. Ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ εἶναι σωτήριος: «Νά, ἔχεις γίνει καλά· ἀπό ἐδῶ καί πέρα μήν ἁμαρτάνεις, γιά νά μήν πάθεις χειρότερα». Ἡ λυτρωτική παρουσία τοῦ Κυρίου θεραπεύει τό σῶμα καί τήν ψυχή τοῦ παραλύτου.

Ἡ ἀναζήτηση τοῦ Θεοῦ

Ὁ Θεός γίνεται προσιτός μέ τήν ἄκτιστη χάρη Του καί τίς ἄκτιστες ἐνέργειές Του, πού εἶναι μέρος τῆς θείας ὑπάρξεώς Του. Ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ πραγματικά νά συναντήσει τόν Θεό. Ἡ συνάντηση ὅμως αὐτή γίνεται μέ τρόπο ἡσυχαστικό, δηλαδή γίνεται στόν χώρο τῆς καρδιάς, ὅπως ἐγίνε ἡ συνάντηση τοῦ Χριστοῦ μέ τόν παραλυτικό. Ἡ ἀναζήτηση, λοιπόν, τοῦ Θεοῦ δέν γίνεται μόνο μέ τήν ἀνθρώπινη διάνοια, ἀποκομμένη ἀπό τήν ὑπόλοιπη ἀνθρώπινη ὕπαρξη, ἀλλά μέ τόν ὅλο ἀδιαίρετο ἄνθρωπο, καί κέντρο αὐτῆς τῆς προσπάθειας εἶναι ἡ ἀνθρώπινη καρδιά.

ΤΟ ΕΥΑΓΓΕΛΙΟ ΤΗΣ ΚΥΡΙΑΚΗΣ (Ιωάν. ε' 1-15)

Ἡ θεραπεία τοῦ παραλυτικοῦ

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἀνέβη ὁ Ἰησοῦς εἰς Ἱεροσόλυμα. Ἔστι δὲ ἐν τοῖς Ἱεροσολύμοις, ἐπὶ τῇ προβατικῇ κολυμβήθρᾳ, ἡ ἐπιλεγομένη ἐβραϊστὶ Βηθεσδά, πέντε στοὰς ἔχουσα. Ἐν ταύταις κατέκειτο πλῆθος πολὺ τῶν ἀσθενούντων, τυφλῶν, χωλῶν, ξηρῶν, ἐκδεχομένων τὴν τοῦ ὕδατος κίνησιν. Ἄγγελος γὰρ κατὰ καιρὸν κατέβαινεν ἐν τῇ κολυμβήθρᾳ καὶ ἐτάρασσε τὸ ὕδωρ· ὁ οὖν πρῶτος ἐμβὰς μετὰ τὴν ταραχὴν τοῦ ὕδατος, ὑγιὴς ἐγένετο, ᾧ δὴποτε κατείχeto νοσήματι. Ἦν δὲ τις ἄνθρωπος ἐκεῖ τριάκοντα καὶ ὀκτὼ ἔτη ἔχων ἐν τῇ ἀσθενείᾳ. Τοῦτον ἰδὼν ὁ Ἰησοῦς κατακείμενον, καὶ γνοὺς ὅτι πολὺν ἤδη χρόνον ἔχει, λέγει αὐτῷ· Θέλεις ὑγιὴς γενέσθαι; Ἀπεκρίθη αὐτῷ ὁ ἀσθενῶν· Κύριε, ἄνθρωπον οὐκ ἔχω, ἵνα, ὅταν ταραχθῇ τὸ ὕδωρ, βάλῃ με εἰς τὴν κολυμβήθραν· ἐν ᾧ δὲ ἔρχομαι ἐγώ, ἄλλος πρὸ ἐμοῦ καταβαίνει. Λέγει αὐτῷ ὁ Ἰησοῦς· Ἐγειραι, ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Καὶ εὐθέως ἐγένετο ὑγιὴς ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἤρε τὸν κράβαττον αὐτοῦ καὶ περιεπάτει· ἦν δὲ Σάββατον ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἔλεγον οὖν οἱ Ἰουδαῖοι τῷ τεθεραπευμένῳ· Σάββατόν ἐστιν, οὐκ ἔξεστί σοι ἄραι τὸν κράβαττον. Ἀπεκρίθη αὐτοῖς· Ὁ ποιήσας με ὑγιῆ, ἐκεῖνός μοι εἶπεν· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει. Ἠρώτησαν οὖν αὐτόν· Τίς ἐστὶν ὁ ἄνθρωπος ὁ εἰπὼν σοι· Ἄρον τὸν κράβαττόν σου, καὶ περιπάτει; Ὁ δὲ ἰαθεὶς οὐκ ἤδει τίς ἐστίν· ὁ γὰρ Ἰησοῦς ἐξένευσεν ὄχλου ὄντος ἐν τῷ τόπῳ. Μετὰ ταῦτα εὐρίσκει αὐτόν ὁ Ἰησοῦς ἐν τῷ ἱερῷ, καὶ εἶπεν αὐτῷ· Ἴδε, ὑγιὴς γέγονας· μηκέτι ἀμάρτανε, ἵνα μὴ χειρόν σοί τι γένηται. Ἀπήλθεν ὁ ἄνθρωπος, καὶ ἀνήγγειλε τοῖς Ἰουδαίοις, ὅτι Ἰησοῦς ἐστὶν ὁ ποιήσας αὐτὸν ὑγιῆ.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ νὰ συναντήσῃ τὸν Θεό ὅσο βρίσκεται ὁ διάβολος μέσα στὴν καρδιά του, πού συχνά ἐξουσιάζει τὴν καρδιά τοῦ ἀνθρώπου.

Ὁ διαρκὴς πνευματικὸς ἀγώνας

Ἡ μόνη μας φροντίδα πρέπει νὰ εἶναι ἡ βίωση τῆς ζωῆς τοῦ Χριστοῦ, νὰ εἴμαστε Μαθητές Του καὶ νὰ πάψουμε νὰ εἴμαστε δέσμιοι τῆς ἀμαρτίας. «Πᾶς ὁ ποιῶν τὴν ἀμαρτίαν, δούλος ἐστὶ τῆς ἀμαρτίας. Ὁ δὲ δούλος οὐ μένει ἐν τῇ οἰκίᾳ εἰς τὸν αἰῶνα. Ὁ Υἱὸς μένει εἰς τὸν αἰῶνα. Ἐάν οὖν ὁ Υἱὸς ὑμᾶς ἐλευθερώσῃ, ὄντως ἐλεύθεροι ἔσεσθε» (Ἰω. 8,34-36). Αὐτὴ ἀκριβῶς τὴν ἐλευθερία χαρίζει ὁ Κύριος στὸν παραλυτικό, στὸν καθένα μας, ὁ ὁποῖος ἀγωνίζεται νὰ γίνῃ κατὰ χάριν υἱὸς τοῦ Θεοῦ καὶ νὰ κατοικήσῃ αἰῶνια στὴν οἰκία τοῦ Πατρός του. Βέβαια, ἡ προσευ-

Μετάφραση τῆς Εὐαγγελικῆς περικοπῆς

Τόν καιρό ἐκεῖνο, ὁ Ἰησοῦς ἀνέβηκε στά Ἱεροσόλυμα. Ὑπάρχει στά Ἱεροσόλυμα, κοντά στήν προβατική πύλη, μιά κολυμβήθρα, πού ἐβραϊκά ὀνομάζεται Βηθσεδά, καί ἔχει πέντε στοές. Σέ αὐτές ἦταν ξαπλωμένο μεγάλο πλῆθος ἀπό ἀσθενεῖς, τυφλοῦς, κουτσούς, παράλυτους, πού περίμεναν νά ἀνακινηθεῖ τό νερό. Γιατί ἀπό καιρό σέ καιρό κατέβαινε ἕνας ἄγγελος στήν κολυμβήθρα καί ἀνατάρασσε τό νερό· ἐκεῖνος λοιπόν πού ἔμπαινε πρῶτος μετά τήν ἀνατάραξη τοῦ νεροῦ γινόταν ὑγιής ἀπό ὅποιοδήποτε νόσημα καί ἂν ὑπέφερε. Ὑπῆρχε ἐκεῖ κάποιος ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος ἔπασχε τριάντα ὀκτώ χρόνια ἀπό τήν ἀρρώστια του. Ὅταν τόν εἶδε αὐτόν ὁ Ἰησοῦς κατάκοιτο, καί ἀφοῦ γνώριζε ὅτι ἔχει ἤδη πολύ χρόνο ἐκεῖ, τοῦ λέγει: Θέλεις νά γίνεις ὑγιής; Ἀποκρίθηκε σέ αὐτόν ὁ ἀρρωστος: Κύριε, δέν ἔχω κάποιον ἄνθρωπο, ὥστε ὅταν ἀναταραχθεῖ τό νερό νά μέ βάλει στήν κολυμβήθρα· ὅταν ἔρχομαι ἐγώ, κατεβαίνει ἄλλος πρῖν ἀπό ἐμένα. Λέγει σέ αὐτόν ὁ Ἰησοῦς: Σήκω ἐπάνω, σήκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε. Ἀμέσως ὁ ἄνθρωπος ἔγινε ὑγιής, καί σήκωσε τό κρεβάτι του καί περπατοῦσε. Ἦταν Σάββατο ἐκείνη τήν ἡμέρα. Ἐλεγαν λοιπόν οἱ Ἰουδαῖοι στόν θεραπευμένο: Εἶναι Σάββατο· δέν σοῦ ἐπιτρέπεται νά σηκώνεις τό κρεβάτι. Ἀποκρίθηκε σέ αὐτούς: Ἐκεῖνος πού μέ ἔκανε ὑγιή, ἐκεῖνος μοῦ εἶπε: Σήκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε. Τότε τόν ρώτησαν: Ποιός εἶναι ὁ ἄνθρωπος, ὁ ὁποῖος σοῦ εἶπε, σήκωσε τό κρεβάτι σου καί περπάτησε; Ὁ θεραπευμένος ὅμως δέν γνώριζε ποιός εἶναι· γιατί ὁ Ἰησοῦς ξέφυγε ἐπειδή ὑπῆρχε πλῆθος στό μέρος αὐτό. Κατόπιν ὁ Ἰησοῦς τόν βρίσκει στόν ναό καί τοῦ λέγει: Βλέπεις, ἔγινες ὑγιής· μήν ἀμαρτάνεις πλέον, γιά νά μή σοῦ συμβεῖ τίποτε χειρότερο. Ἐφυγε ὁ ἄνθρωπος καί ἀνήγγειλε στούς Ἰουδαίους ὅτι ὁ Ἰησοῦς εἶναι ἐκεῖνος πού τόν ἔκανε ὑγιή.

(Ἀπό τή νέα ἔκδοση: Ἡ Καινή Διαθήκη, τό πρωτότυπο κείμενο μέ νεοελληνική ἀπόδοση τοῦ ὁμοτ. καθηγ. Χρ. Βούλγαρη, ἔκδ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΗΣ ΔΙΑΚΟΝΙΑΣ)

χή μας γι' αὐτό δέν ἔρχεται ἀμέσως. Δέν εἶναι εὐκόλη ὑπόθεση νά διατηροῦμε στήν καρδιά μας τήν μνήμη τοῦ Θεοῦ, ἐνῶ εἴμαστε περικυκλωμένοι ἀπό ἕναν κόσμο, ὁ ὁποῖος δέν προσεύχεται καί δέν ζεῖ εὐχαριστική ζωή.

Προσευχόμενοι ἄνθρωποι

Ἡ προσευχή μεταφέρει τόν νοῦ καί τήν καρδιά στήν αἰωνιότητα καί τό μόνο πού μᾶς ἀπασχολεῖ εἶναι πῶς θά γίνουμε ἄξιοι τοῦ Θεοῦ. Αὐτό δέν σημαίνει μιά παθητική ζωή ἔξω ἀπό τούς ἀδελφούς μας, μιά κατακόρυφη ἀτομική σχέση μέ τόν Θεό. Ἀντίθετα. Ὁ ἄνθρωπος τῆς προσευχῆς εἶναι ἐκεῖνος πού μέ τήν προσευχή του ἀγκαλιάζει ὅλους τούς ἀνθρώπους, ὅλη τήν κτίση, ὅλο τόν κόσμο. «Πάτερ ἡμῶν», λέμε στήν προσευ-

26 Μαΐου 2024: ΚΥΡΙΑΚΗ Δ΄ ΑΠΟ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ

«Μνεΐα τῆς τοῦ παραλύτου θεραπείας». Κάρπου ἐκ τῶν 70 (α΄ αἰ.). Ἀλφραίου ἀποστόλου.
Ἦχος: γ΄ – Ἐωθινόν: Ε΄ – Ἀπόστολος: Πράξ. θ΄ 32-42 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. ε΄ 1-15.

Ἡ ΕΠΟΜΕΝΗ ΚΥΡΙΑΚΗ: 2 Ἰουνίου, τῆς Σαμαρείτιδος.
Ἀπόστολος: Πράξ. ια΄ 19-30 – Εὐαγγέλιον: Ἰωάν. δ΄ 5-42.

χή μας. Τό πνεῦμα τῆς προσευχῆς μᾶς κάνει νά κυριαρχοῦμε στά πάθη μας καί ὄχι στούς ἄλλους, μᾶς κάνει ἀνθρώπους ἀγάπης, εὐσπλαχνίας, κατανοήσεως, εὐγένειας. Μᾶς κάνει νά εἴμαστε σάν τόν Κύριο πού ἄκουσε τό παράπονο τοῦ παραλυτικοῦ: «Κύριε, ἀνθρωπον οὐκ ἔχω», δηλαδή, «Κύριε, δέν ἔχω κανέναν, εἶμαι ἀφόρητα μόνος», καί τόν θεραπεύει, τόν λυτρώνει.

Ἡ προσευχή στήν χαρά, στήν δοκιμασία, στόν πειρασμό καί τόν ἀγώνα εἶναι ἡ μονολόγιση ἐλπίδα μας καί ἡ χαρά μας: «Κύριε Ἰησοῦ Χριστέ, γιέ τοῦ Θεοῦ, ἐλέησον ἡμᾶς».

Ὁ Φ. Α.

ΟΜΟΤ. ΚΑΘΗΓΗΤΟΥ ΒΛΑΣΙΟΥ ΙΩ. ΦΕΙΔΑ

ΤΟ ΣΥΜΒΟΛΟΝ ΤΗΣ ΠΙΣΤΕΩΣ - ΦΥΣΗ ΚΑΙ ΙΔΙΟΤΗΤΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

(Α΄ ἐκδ., σχῆμα 17x24 ἑκατ., σελ. 344)

Τό Σύμβολο τῆς πίστεως Νικαίας - Κωνσταντινουπόλεως ἐκφράζει τό ὅλο μυστήριον τῆς ἐν Χριστῷ θείας Οἰκονομίας γιά τή σωτηρία τοῦ ἀνθρωπίνου γένους, ὅταν ἦλθε τό πλήρωμα τοῦ χρόνου. Ὑπό τό πνεῦμα αὐτό, ἀφ΄ ἐνός μὲν ἐκφράζεται ἡ ἀποστολική παράδοση, ἀφ΄ ἐτέρου δέ προβάλλεται ἡ ἄρρηκτη σχέση τῆς Πατερικῆς Θεολογίας μέ τούς δογματικούς Ὁρους τῶν ἐπτά Οἰκουμενικῶν Συνόδων τῆς Ὁρθοδόξου Ἐκκλησίας.

Παρακολουθήστε τό Πρόγραμμα τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ
τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος (www.ecclesia.gr)

ΟΜΙΛΙΑ ΤΗΣ «ΦΩΝΗΣ ΚΥΡΙΟΥ»: Κάθε Σάββατο καί ὥρα 6.00 μ.μ. γίνεται τό κήρυγμα τῆς «Φωνῆς Κυρίου», στόν Ἱ. Ναό Ἁγίας Εἰρήνης (ὁδ. Αἰόλου), Ἀθήνα.

«ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ», ἐβδομαδιαῖο φύλλο ὀρθοδόξου πίστεως καί ζωῆς τῆς «Ἀποστολικῆς Διακονίας τῆς Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος». Ἰασιῶν 1, 115 21 Ἀθήνα. Ἐκδότης - Διευθυντής: Μητροπολίτης Φαναρίου Ἀγαθάγγελος. Σύνταξη, τηλ. 210.7272.331. Διεκπεραίωση, τηλ. 210.7272.388. Ὑπό τῶν ἱερῶν ναῶν διανέμεται δωρεάν. Ἐκ τοῦ Τυπογραφείου τῆς Ἀποστολικῆς Διακονίας.

Ἡ «ΦΩΝΗ ΚΥΡΙΟΥ» σ΄ ὅλο τόν κόσμον μέσω Διαδικτύου: www.apostoliki-diakonia.gr